

godt Stod. Der er blevet sælget en ikke blid Dom over det frederiksborgske Stamstutteri. Jeg har for nylig havt Leilighed til at tage det i Oiesyn, og skylder Sandheden at erklære, at det ikke er gaaet saa lidt fremad. Dette gjælder især det frederiksborgske Stod, hvoraf der er flere gode Exemplarer, og jeg er ved samme Leilighed bleven bestyrket i min Tro paa, at der ved Hjælp af arabisk Blod kan fremkomme meget Godt; der er et lovende Affkom efter arabisk Blod der. Derimod vil jeg indstændigt bede den høitærede Indenrigsminister at drage Omforg for, at det ved Stamstutteriet værende Fuldblod ikke bliver anvendt til Krydsning med den frederiksborgske Race, ja, jeg vilde have, at det slet ikke benyttes, og at man bortfælger, hvad der er deraf, thi Afkommet deraf er af en overmaade slet Bestaaelse. Naar der gaaes frem efter rigtige Principer, troer jeg, at der af Stamstutteriet vil kunne fremgaae noget Godt.

Indenrigsministeren: Hvad det sidste Punkt angaaer, troer jeg at kunne give den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, al mulig Beroligelse. Den Forandring, der er foretagen i Folkethinget uden nogensomhelst Medvirkning fra min Side, eller, rettere sagt, som Forhandlingerne vise, endogsaa med en Slags Modstand fra mig, har paa ingen Maade tilfiet at hjemle Fuldblodet, nogen ubvidet Virksomhed eller nogen Berettigelse i det frederiksborgske Stutteri. Efter Alles Mening — thi jeg skal for mit Vedkommende vedligeholde den samme bestedne Stilling ligeoverfor de tekniske Spørgsmaal, som jeg hidtil med god Føie har indtaget — idetmindste efter det store Fleertals Mening er Udfigten for det frederiksborgske Stamstutteries Udvikling væsentligt baseret paa, at der maa, andet og nyt Blod til, men der har ingen Tale været om Fuldblod; altsaa i den Henseende troer jeg, at den

ærede Rigsdagsmand fuldkommen kan berolige sig. Man havde imidlertid Betænkelse ved at give en aldeles bestemt Forskrift med Hensyn til Racen, da man haade med Hensyn til Prisen og Stedet, hvor Hestene kunne erholdes og deslige maatte være afhængig af særegne Omstændigheder, saa at det var det Hensigtsmæssigste, at de, der i sin Tid skulde gjøre Indkjøb, have noget fri Haand i saa Henseende. Saavidt jeg har kunnet see, maae de vel væsentligt henvende sig til det Württembergiske Stutteri, hvor der er ganske udmærkede Dyr, og til Frankrig, der ved sin nye Forbindelse med Algier har faaet Beduinheste, der ere ægte arabisk Blod, og det er vel ogsaa muligt, at der af det ophævede Alexandriniske Stutteri endnu kan være en eller anden Hingst paa Markedet. Det er altsaa de Hilder, som de, der skulle gjøre Indkjøb, nærmest maae tye til, og jeg troer, at det er stemmende med de Ansuelser, der her ere gjorte gjældende. Hvad Loven selv angaaer, da have de ærede Medlemmer vistnok fulgt de mange Omvejlinger, den har været underkastet; — siden den løb ud af denne fredelige Havn, har den jo været paa stormfulde Have; den har givet Anledning til de største constitutionelle Spørgsmaal, Spørgsmaal om Forholdet mellem Lov og Finantslov, om Conflictet mellem Thingene, om det kongelige Prærogativ osv., saaat jeg næsten maa betragte det som et Guds Under, at det er lykkedes mig igennem alle disse Storme at bevare det uftadt. Ved at gennemgaae de saa Forandringer, der ere vedtagne — thi truet har der været med alle mulige og jeg havde nær sagt en heel Deel umulige, men det er dog kun saa, der ere vedtagne — vil man i § 10 finde nogle Bestemmelser, som efter min Mening ikke høre under en Lov, nemlig en Mængde smaa detaillerede, administrative Bestemmelser, mod hvilke jeg iøvrigt i Realiteten Intet kan have at indvende, og som stemme med, hvad der bestaaer.